

Otthonhír

A KAMARAERDEI IDŐSEK OTTHONA TÁJÉKOZTATÓ KIADVÁNYA

XXI. évfolyam 1. szám

2021. február

Miről szólt régen a farsang a magyarság körében?

A farsang a párválasztás időszaka volt, egyben fontos esküvői szezon, mivel a húsvéti böjt időszakában már tilos volt esküvőt tartani. A falvakban a legények szervezték a bálakat. A lányok rokonaik közvetítésével bokrétát adtak a kiszemelt legénynek, aki a farsang végén (farsangvasárnapkor) nyilvános színvallásként a kalapjára tűzte. A báli szezon és táncmulatság lényege az eljegyzés volt.

TARTALOM JEGYZÉK:

2. Valentin nap
3. Farsang
4. Az A vitamin
5. 30 éve Kamarán
6. Vicc sarok
7. Februári népszokások
8. Közérdekű információk
- 9-10. Régmúlt időkből
11. Humoros történetek
12. Keresztretjvény

Valentin nap vagy Bálint nap?

Ki a szentet tiszteli, ki a szerelmet ünnepli. Valójában nem két különböző dologról van szó, hiszen a Bálint név latin változata a Valentinus, annyit tesz: erős.

A szent körül, akit február 14-én ünneplünk, sok homályos tény és még több érdekesség kering. Ki is volt Szent Bálint, vagy ahogyan a világon legtöbben ismerik: Szent Valentin?

A 3. századból, II. Claudius korából több Valentinus nevű keresztény mártír is ismert, közülük kettő tisztelete terjedt el. Római Szent Bálint áldozópap és Terni Szent Bálint püspök. Tiszteletük az évszázadok folyamán egybefonódott, alakjukat gyakran összemosták, sőt egyes történészek sze-

rint a két Bálint ugyanaz a személy lehetett. Amint Bálint Sándor néprajzkutató kimutatta, a Szent Bálintok tisztelete később Itálián kívül is elterjedt. Elsősorban a Német-római Birodalomban és az Osztrák Hercegségben örvendett nagy tiszteletnek. Így érthető hogy a Magyar Királyságban is elterjed Szent Bálint tisztelete. Megjelent naptárainkban, misekönyveinkben, és népszerűségét mutatja, hogy Bálint évszázadokig gyakori keresztnév volt, sőt családnévvé is vált. Az terjedt Bálint ünnep a tavaszvárás kezdetére és a farsangi esküvők idejére esik – valószínűleg e naptári egybeesés miatt lett idővel a szerelmesek ünnepe, először Angliában és Franciaországban.

A népszokások gyökere egészen az ókori Rómáig nyúlik vissza: február közepén tartották lupercalia ünnepét, melyhez tisztító és termékenységi rítusok kapcsolódtak.

Bálint napját azóta ma már világszerte a szerelmesek ünnepének tartják. Az évszázadok során számos, ezt a hagyományt erősítő, romantikus legendát is szőttek alakja köré. Az egyik elbeszélés szerint Bálint titokban adott össze keresztény fiatalokat, köztük katonákat a kedvesükkel. A Római Birodalomban a katonák csak a szolgálati idejük leteltével házasodhattak meg, különleges kegynek számított, ha valakinek előbb engedélyt adott erre a császár. Bálint ezért titokban adta össze

őket, és a friss házасokat megajándékozta egy-egy virággal a saját kertjéből. Innen származik a virág adás rituáléja. Egy másik legenda szerint Szent Bálint volt, aki a történelem során először esketett össze egy pogány férfit és egy keresztény nőt. Minden esetre kezdetektől fogva ismert volt a szerelmesek iránti rokonszenve és az értük végzett tettek sora. Talán ezért is lett halála után az ő védőszentjük. Szent Bálint virágokkal díszített koponyája a római Cosmedinban, a Santa Maria-bazilikában látható. Az 1800-as évek elején a katakombák Róma közelében történő feltárása során olyan maradványok kerültek elő, amelyeket ma már Bálinthez kapcsolhatunk. Ezeket a földi maradványokat később elosztották az egész világon. Szent Bálint csontvázának más részei megtalálhatóak a Cseh Köztársaságban, Írországból, Skóciában, Angliában és Franciaországban.

Vojnits Gabi
Terápiás munkatárs

FARSANG

A farsang időpontja és dátumai

A farsang hossza és nap-tári zárónapja minden évben más és más. Ezért is soroljuk a mozgó dátumú ünnepek csoportjába. Ennek az az oka, hogy bár a farsang világi ünnep és ősi hagyományai az pogány ókorba nyúlnak, mégis keresztény egyházi ünnepekkel van szoros összefüggésben. Két egyházi ünnep közé ékelődik

és azokhoz szorosan kötődik. Nevezetesen a vízkereszt és a húsvéti nagyböjt közé. Ennek megfelelően a kezdete mindig ugyanakkor, vízkeresztkor, január 6-án van.

Ezzel szemben a zárónapja annak függvényében alakul, hogy a húsvéti nagyböjt kezdetét jelentő hamvazószerda éppen milyen napra esik. Legkorábbi lehetséges

zárónapja február 4-e, a legkésőbbi pedig március 10-e.

A pontos nap meghatározása az adott évi húsvét dátumából, visszafelé számítva történik, a húsvét előtti 40. nap.

2021-ben a farsang lezárását jelző hamvazószerda például február 17-re esik, de az előző évben február 26. volt.

Pápai Ildikó: Tavaszköszöntő

Februárban, farsang felé
elkergetjük a telet,
bár szép volt a
nagykarácsony,
fáztunk éppen eleget,
kérünk egy kis meleget!
Jelmezt öltünk,
síp-pal-dobbal
lármázunk egy keveset,
hogy a hosszú,
szürke álom
érjen véget, ha lehet,
s ne hozzon több hideget.
Így várjuk
a langyos tavaszt
számláljuk a percekét,
reggel-este, napról-napra,
a kedvünk is kedvesebb,
ha az égbolt derűsebb.

Mentovics Éva: Tél kergető

Itt van a farsang,
készül a fánk.
Hatalmas móka
vár itt ma ránk.
Pattog a tűz, és
serceg a zsír,
mindenki ehét,
amennyit bír.
Tűnjön el innen
végre a tél,
ropja a táncot
aki csak él!
Jöjjön a napfény,
süssön le ránk!
Addig is együnk,
fogyjon a fánk!

Amikor egy otthon valóban az otthon; 30 éve Kamarán

Szokták mondani, hogy minden kezdet nehéz. Főleg, ha ez a kezdet egy új közösség. Megszokni az újat, azt, ami eddig nem volt az életünk része. Új szokások és szabályok. Biztosan sokaknak ismerős ez az érzés. Sokszor hisszük, hogy nem fog menni és nem is szeretnénk, hogy menjen. Azonban, mikor az élet úgy hozza, akkor meg kell tanulnunk ezt is. Kinek sikerül, kinek nem. Van, aki elfogadja van, aki szereti. Amit sosem tudunk előre, hogy meddig.

A „B” épület egyik lakója, **Gálfai Judit**, pont ezeket nem tudhatta, mikor megérkezett hozzánk, egészen pontosan 1990. december 7-én. 30 éve él itt és most erről mesél.

Néhány szóban bemutatkozna nekünk?

G.J.: Gálfai Judit vagyok, 1956. július 16-án születtem Székesfehérváron. Gyerekkorom óta otthonban élek. Először Ásotthalmon voltam gyermekotthonban, mert anyám beadott az intézetbe. Utána, olyan 17-18 éves lehettem, amikor Szegedre kerültem. Szegedről a Marczibányi térre és onnan ide. Jelenleg is a „B” épület lakója vagyok.

A Marczibányi téren mit csinált?

G.J.: Ott tanultam és dolgoztam.

Mennyi ideig volt ott?

G.J.: Már nem tudom megmondani, de sokat.

Mit dolgozott ott?

G.J.: Csomagoló voltam.

Játékokat csomagoltunk. Imádtam csinálni.

Onnan hogy került a Kamaraerdei Idősek Otthonába, mi volt az oka?

G.J.: Hogy kerültem ide? Hát idehoztak. (hangosan nevet)

Emlékszem, bemutatták a szobákat, hogy hogy fog kinézni a hely, ahova jövök. Mindent láttam, hogy milyen lesz. Kijöttek hozzám az Évikével, megnézték milyen állapotban vagyok és azt mondták, hogy várnak szeretettel. Nagyon örültem, hogy ide jöhetek, mert máshova nem szerettem volna.

Milyen volt nálunk az első napja?

G.J.: Elég ciki volt. (nevet)

Elég nehéz volt, mert nehezen szoktam meg az új környezetemet. Igaz, hogy előtte is közösségben éltem, de minden intézmény más kategória. Sok hétre telt, mire elfogadtam, hogy új helyen vagyok, de szép lassan sikerült. Utána pedig elkezdtem megszeretni az embereket. Mindegyik más természetű volt.

Volt olyan, amit ha visszagondol, akkor azt mondja, hogy nagyon szeretett csinálni?

G.J.: Volt, persze. Nagyon szerettem mindent, ami irodalommal kapcsolatos volt. Az ott felolvasott verseket sokszor megtanultam. Nagyon be tudtam illeszkedni a társaságba. Sok olyan ember volt ott, akikkel jókat lehetett beszélget-

ni. Ugyanis én nagyon szeretek beszélgetni. (nevet)

A lakótársakkal már jól kijött akkor is?

Mi az, amire szívesen emlékszik vissza?

G.J.: Emlékszem, hogy itt mindig mindenki kedves volt. Kiálltak értem és segítettek. Bármi gondom, kérésem volt, arra volt megoldás. Persze ez ma sincs másként, de erre azért jó visszagondolni. Arra is emlékszem, hogy mikor idekerültem, akkor kaptam egy szál rózsát. Nagyon helyes volt.

Programok közül mi az, ami eszébe jut, hogy jó élmény volt?

G.J.: Akkor a Tóth Évike volt még. Ő tartotta azokat a foglalkozásokat, amiket szerettem. Ő invitált arra, hogy próbáljak meg verset mondani. Azok a versek most is mennek, csak már nem úgy. (mosolyog)

G.J.: A lakótársakkal mindig is jól kijöttem. Mindenben segítettünk egymásnak, kijártak innen is. 1990-ben jöttem ide, azért 30 év alatt sokat változott minden. Ezek a változások persze vegyesek voltak. Voltak rosszak, de persze sok jó is. Voltak barátaim is. A másik épületből régen járt át hozzám egy fiatalember. Vele nagyon jó barátok voltunk. Sokat beszélgettünk, jól megértettük egymást.

Azt is említette, hogy szerette/szereti a foglalkozásokat, a programokat. Most van olyan, amit nagyon szeret?

G.J.: Nagyon szerettem, amiket vetítettél. Mindegyiket, a filmeket és a zenés videókat is. Azok voltak a legjobbak. Nagyon szerettem a szép filmeket és a zenét. Éppen emiatt minden nagyobb rendezvényen is

nagyon jól éreztem magam. Szeretem, ha sokan vannak, ha jó a hangulat. Mindig is jók voltak a bálók, a karácsonyi vacsorák és a farsangok. Na, azok voltak csak igazán jók, mármint a farsangok. Emlékszem múltkor is mennyi jelmez volt.

Illetve a mostani karácsonyi koncert is nagyon szép volt, de azt sajnos csak hallgatni tudtam.

Ha azt kérném, hogy mondjon egy nagyon meghatározó élményt, ami itt történt, akkor mi volna az?

G.J.: Jaj, hát a gyerektábor. Imádtam. Mindegyik gyereket imádtam. Volt az a beszélgetés, amikor magamról kellett mesélnem, az nagyon jó volt. Egész gyerekkoromban egészséges gyerekek között voltam. Még Ásotthalmán a dolgozók mindig behozták a gyerekeiket és velük voltam. Nagyon szerettem őket és

ők is engem. Valószínűleg emiatt tudok úgy bánni a gyerekekkel, ahogy tudok. Ez szerintem velem született. (nevet)

Miért volt pont ez annyira jó élmény?

G.J.: Én 1978 óta ülök kerekesszékekben. Ez nekem annyira természetes és én megtanultam saját magam esze szerint közlekedni. Nekem ezt senki nem tanította. Olyan jó volt elmesélni nekik és jó volt látni a gyerekeken, hogy mennyire érdeklő őket a történetem. Utána pedig jó volt látni, ahogy kipróbálják, hogy ők hogyan boldogulnának kerekesszékekben. Ez egy nagyon szép emlék számomra. Tényleg szeretek velük beszélgetni.

Megemlítette, hogy kerekesszékekben ül. Ez mennyire akadályozza a mindennapokban vagy

akadályozza egyáltalán?

G.J.: Mondom, ez nekem teljesen természetes. (mosolyog)

Sokan nem értik, hogy ezt így hogy lehet, de én úgy élem meg, hogy szabadon tudok mozogni. Senkihez nem vagyok hozzákötve. Persze néha kell a segítség, de itt az épületen belül teljesen egyedül közlekedek és intézem a mindennapjaimat. Nekem ez olyan természetes, mint egy egészséges lábúnak a lába. Én ezt tanultam meg. Persze, ha egészséges lettem volna, akkor másként alakul a sorsom.

Megkérdelhetem, hogy mire gondol?

G.J.: Miért az egészséges ember, hogy csinálja? Dolgozni jár, ellátja a családját, gyereket nevel. Szerettem volna mindet, de a sors nem így hozta. Nem

lett férjem, nem lett gyerekem. Ezt nyugodtan írd le, mert lényeges. Ez is hozzá tartozik ahhoz, hogy az ember el tudja fogadni azt, ami neki jutott. A gyerekeket így is nagyon szeretem. Nagyon sokáig gyötört ez, hogy miért nem lehettem egészséges, de elfogadtam. Mostanra pedig nagyon pozitívan állok az egész dologhoz. Végül is születésemtől fogva így élek. Persze rossz napjaim nekem is vannak.

A beszélgetés alatt sokat nevtünk. Judit egy elképesztően vidám és jó hangulatú ember. Szereti az életét, szeret itt lenni és bár, mint ő is említette, rossz és nehéz napok az ő életében is jelen vannak, de nagyon fontos, hogy mindenben lássunk egy kis jót. Ő ezzel zárta a beszélgetésünket.

Fritz Melinda
Terápiás Munkatárs

VICCC SAROK

Pistike kimegy a piacra és almamagot árul. Odamegy a rendőr:

- Mit árulsz, fiacskám?
- Almamagot. Nagyon jót tesz az agyműködésnek!
- És mennyibe kerül?
- 500 forint egy zacskóval, 10 db van benne.
- A rendőr meg is veszi és elmegy, de aztán 5 perc múlva vörös fejjel jön vissza:
- Te bűdös kölyök, átvertél! Ennyi pénzért annyi almát vehettem volna, amennyiben többször ennyi mag van!
- Látja milyen gyorsan hat az almamag?

Két rendőr beszélget:
- Fázik a kezem.

*- Akkor tedd zsebre!
- Nem tudom, mert ott van a kesztyűm!*

*Egy hölgy panaszkodik a rendőrségen:
- A férjem 3 napja lement a boltba krumplit venni a krumplis tésztahoz, és azóta nem tért haza. Kapitány úr, adjon nekem valami tanácsot.*

*Mire a rendőr:
- Asszonyom, próbáljon meg valami mást főzni.*

*A rendőr megállít egy gyanús autóst:
- Jó napot kívánok, kérném a jogosítványát!
- Micsoda? De hiszen már vagy fél éve maguknál van!*

A tanító néni a rendőr gyerekehez:

*- Pistike, az volt a feladat, hogyha valaki öt kilométert tesz meg gyalog, egy óra alatt, akkor mennyi időre van szüksége 18 kilométer megtételéhez!
Miért nem csináltad meg a leckét?
- A papám segít benne, de még mindig úton van.*

*Megy haza a rendőr, a felesége várja a ház előtt. A rendőr messziről odakiált:
- Drágám! Sötétíts be!
Csukj be minden zsalut, ablakot, húzd le a redőnyt és bújj a paplan alá!
A felesége megteszi, bebújik a paplan alá és izgatottan várja a férjét. A rendőr*

*hazaér és bebújik ő is a paplan alá.
- Nézd drágám, milyen jól világít az új kvarcórám!*

*Fürdőruhadivat
Paris Hilton és szökenő barátnője beszélgetnek:
- Tudtad, hogy idén az egyrészes fürdőruha a divat?
- Tényleg? És idén melyik részt hordják?*

*Tanulóvezető
Szöke tanulóvezető az oktatóhoz:
- Mennyire van szükségem, hogy tudjak vezetni?
- Körülbeül háromra...
- Három órára? Az jó.- De-hogyis! Három autóra!*

Februári népszokások, hagyományok!

Február 2-án, Gyertyaszentelő Boldogasszony napján a katolikus templomok körül sok helyen körmenetet tartanak, és közben zsoltárokat énekelnek. Ilyenkor kerül sor a gyertyaszentelésre is. A hagyományos néphit szerint a pap által megszentelt gyertya megvédi a gonosz szellemektől a csecsemőket, a betegeket, a halottakat. A gyertyaszentelő ünnepéhez hagyományosan különféle tavaszjóslatok kapcsolódnak. Az európai hagyomány szerint ha a barna medve - egyes helyeken a borz - gyertyaszentelő napján, február 2-án kijön az odvából és meglátja az árnyékát, akkor visszabújik és alszik tovább, mert hosszú lesz a tél. Ha viszont borús idő van, akkor kint marad, mert rövidesen jön a tavasz. Az északolasz népi szólásokban e napon a medve mellett a farkas is

„időjósként” jelent meg. Észak-Amerikában pedig az újkori bevándorlók az ott élő erdei mormotát tették a február 2-ai népi hiedelem tárgyává, olyannyira, hogy ez a nap „az erdei mormota napjaként” (Groundhog Day) is ismert. Ezeket a hiedelmeket a meteorológusok nem igazolják. [6]

Február 14-e Szent Bálint napja (Valentin-nap), a szerelmesek védőszentjének ünnepe. Az angol-szász országokban ala-

kult ki az a hagyomány, hogy ezen a napon a szerelmesek, a jó barátok és mindazok, akik szeretik egymást kisebb ajándékokkal (képeslappal, virággal, színes léggömbökkel, szívekkel) lepik meg egymást.

Általában februárra esik a karnevál, vagyis farsangi felvonulás. A leghíresebb a riói karnevál és a velencei karnevál, Magyarországon pedig a busójárás. (Egyes években ezek az ünnepek március elejére esnek.)

Weöres Sándor: A medve töprengése

Jön a tavasz, megy a tél,
barna medve üldögél:
-Kibújás, vagy bebújás?
Ez a gondom óriás!

Ha kibújok, vacogok,
ha bebújok, hortyogok:
ha kibújok, jót eszem,
ha bebújok, éhezem.

Barlangból kinézzek-e?
fák közt szétfürkésszek-e?
lesz-e málna, odu-méz?
ez a kérdés de nehéz!

Áprily Lajos: Nő már a nap

Ember, ne félj:
nő már a nap!
A jégfogú szél nem harap.

A koldus is dúdolva jár,
ragyog rongyán
a napsugár.

A gond sem él mindig,
ne hidd, ragadd meg és a
óra vidd.

A hóval szétfoszlik
hamar: elmossa egy
langyos vihar.

A déli szél kürtjébe fú,
léggömbbel játszik
egy fiú.

Most elszakadt a
gömb-zsineg
s gömbje boldogan lebeg.

Ringatja a tavasz szele-
szállj fel, kedvem,
szállj fel velem!

JELES NAPOK

Február 2.	- Gyertyaszentelő Boldogasszony
Február 3.	- Balázs napja
Február 5.	- Ágota napja
Február 6.	- Dorottya napja
Február 10.	- Skolasztika napja
Február 12.	- Eulália napja
Február 14.	- Bálint napja
Február 15.	- Fausztinus napja
Február 16.	- Julianna napja
Február 19.	- Zsuzsanna napja
Február 22.	- Üszögös Péter napja
Február 24.	- Jégtörő Mátyás napja
Február 28.	- Román napja

Februári népi mondóka

Gyertyaszentelő melege
sok hó a jégnek előjele
Gyertyaszentelő hidege
Koratavasznak előhírnöke.
Jeget olvaszt Mátyás, hogyha talál
S ha nem talál, akkor bizony csinál.
Ha derűs a Román napja
Ég áldását bőven adja.

KÖZÉRDEKŰ INFORMÁCIÓK PÉNZTÁRI NYITVA TARTÁS:

KAMARAERDŐ

Hétfőtől-csütörtökig: 7.30-14.00-ig
Péntek: 7.30-12.00-ig

Telefonszám:

06-1-309-5784, 06-1-309-5754

PÉNZTÁRI NYITVA TARTÁS:

BÁNK BÁN

Hétfő-csütörtök: 7.30-14.00-ig
Péntek: 7.30-12.00-ig

Telefonszám: 06-1-203-2894

PÉNZTÁRI NYITVA TARTÁS:

RUPPHEGY

Hétfőtől-csütörtökig: 7.30-14.00-ig
Péntek: 7.30-12.00-ig

Telefonszám: 06-1-246-2818

BÜFÉ NYITVA TARTÁS:

KAMARAERDŐ

Hétfő-péntekig: 7.00-16.00-ig
Szombat: 7.00-12.00-ig

BÜFÉ NYITVA TARTÁS:

RUPPHEGY

Kedd: 9.00-13.00-ig
Csütörtök: 9.00-13.00-ig

Orvosaink rendelési helye és ideje:

KAMARAERDŐ

Dr. Szalay Gábor

helye: „A” épület Ambulan-
cia Intézményi orvos

Hétfő: 9.00-12.00-ig
Kedd: 9.00-12.00-ig
Szerda: 9.00-12.00-ig
Csütörtök: 9.00-12.00-ig
Péntek: 9.00-12.00-ig

Dr. Kálmán Attila

helye: „C” épület Ambulan-
cia Intézményi orvos

Hétfő: 9.00-12.00-ig
Kedd: 9.00-12.00-ig
Szerda: 9.00-12.00-ig
Csütörtök: 9.00-12.00-ig
Péntek: 9.00-12.00-ig

Dr. Kliment Edit Pszichiá- ter:

Kedd: 8.00-12.00-ig

Dr. Szegedi Adrián Miklós

helye: „A” épület Ambulancia
Havonta egyszer pénteki
napon: 08.00-12.00-ig
Foglalkozás-Egészségügyi
rendelés

Dr. Kovács László András: Bőrgyógyász szakorvos

Rendel: Minden hónapban
egy előre egyeztetett napon
Promobil ortopédiai szak-
rendelés. Előre egyeztetett
időpontban.

RUPPHEGY

Dr. Marosvári Márta
Szerda: 9.00-13.00-ig

Dr. Darnói Tibor:

Csütörtök: 9.00-13.00-ig
Kedd: 9.00-13.00-ig

Dr. Kliment Edit Pszichiá- ter:

Kedd: 7.00-8.00-ig

Dr. Kovács László András:

Bőrgyógyász szakorvos
Rendel: Minden hónapban
egy előre egyeztetett
időpontban.

BÁNK BÁN

Dr. Nádory Éva

Szerdán: 12.00-15.00-ig
Péntek (páratlan héten):
11.00-14.00-ig
Péntek (páros héten):
12.00-15.00-ig

Dr. Kliment Edit Pszichiá- ter:

Kedd: 12.00-14.00-ig

Dr. Kovács László András:

Bőrgyógyász szakorvos
Rendel: Minden hónapban
egy előre egyeztetett
időpontban.

Honthy Hanna

128 éve, 1893. 02. 21 megszü-
letett Hügel János nagyváradi
születésű nyomdász és Hanrich
Emma varrónő lánya, Honthy
Hanna Kossuth-díjas színésznő,
énekesnő, operettprimadonna.
1978. december 30.-án
Budapesten halt meg.

RÉGMŰLT IDŐKBŐL

SANDOKAN

75 éves Sandokan, akit 1984-ben hisztéria fogadott Magyarországon

ORIGO 2021.01.16. 16:29

75 éves Kabir Bedi indiai televízió- és filmszínész. Leghíresebb tévés szerepe Sandokan volt, itthon egykor ő nézett vissza komoran pólók ezreiről, plakátokon, bögréken ott volt arcmása, a rádióban pedig a Neoton-féle Sandokan-feldolgozás ment éjjel-nappal. 1984-ben járt először Magyarországon, szinte minden lap beszámolt róla, most ezeket a napokat elevenítjük fel az Arcanum segítségével.

1984-ben ért a csúcsra Magyarországon a Sandokan-mánia, olyannyira, hogy még a Műszaki Élet is szóba hozta: „ha a bojler csapját kinyitjuk, meleg víz helyett a Sandokan jön a Petőfi adóból” – írták. Mindenhol megjelent a szakállas ember, még a Köznevelés című lapban is: „Társaik közül sokan ott tolongtak a sarki trafik előtt, ahol láthatóan valami nélkülözhe-

tetlen dolgot vesztegettek: az E. T. nevű bájos szörnyet vagy a delejes szemű Sandokan színes fotóját.”

Kabir Bedi mint Sandokan ORIGO

Májusban az Új Tükör lelkesen írta, hogy Kabir Bedi két napra Vácra érkezik egy tévéshow miatt, és a különleges eseményre egy képes Sandokan-magazint készít a Lapkiadó Vállalat. Az Esti Hírlap is programot ajánlott: „Vasárnap, 27-én a Margitszigeti Nagyszálló előtt dobostorta-majális lesz. Az ifjú tortakedvelőket cirkuszműsor, fókák, bábszínház is várja, és helikopteren érkezik Sandokan!” A Magyar Hírlap is izgatottan írt: „Ugye ön is látta? Végigizgulta sok-sok folytatást? Bámulta Sandokan kalandjait? A nagy sikerű tévé sorozat főszereplője, Kabir Bedi dedikálja a most megjelenő kiadványt a váci búcsúban június 2-án és 3-án. 64 oldalon a Sandokan-story sok-sok képpel. Izgalom, kaland, szerelem!” Elterjedt, hogy nem repülővel érkezik Ferihegyre, hanem helikopterrel a Margitszigetre, ahogy az Esti Hírlap

is írta korábban – nos, sok ezren csalódtak, A HELIKOPTER LESZÁLLT, DE SANDOKAN NÉLKÜL. A színész később megérkezett az országba, rendes, nemzetközi repülőjáráttal, a fogadtatás viszont megdöbbenette. „Június 1-jén két fontos dolog történt: megjött a nyár, s vele együtt Sandokan. Tengernyi tömeg tombolt, várta a tenger tigrisét a Skála parkolójában. Lányok, asszonyok szíve vágya volt közelről látni őt. Hiába, a hős meghódította a honi hölgyeket, akárcsak a gyerekeket. Kölyöktigrissel érkezett, majd kis idő múlva szelídebbnek hitt foglalatosságot választott: dedikálta fotóit. Ki gondolná: az utóbbi volt veszélyesebb. Nem kis csatát kellett vívnia” – írta az akkori Esti Hírlap.

A színész, a kis tigris és a tömeg

„Túrta Bedi, túrta, ameddig túrhette, de egy óránál tovább nem bírta. Szégyen ide, szégyen oda, szó, ami szó: Sandokan elszelelt. A pesti ostromot elvesztette, így ismét beigazolódott: az élet, a valóság olykor nehezebb, gyötrelmesebb, mint a film. A későn érkezők már csak hült helyét lelheték. Csalódottságuk nehezen írható le, de azért még így is szívesen fogadták a bennfentesek precíz, mindenre kiterjedő beszámolóját, s jobb híján be kellett érniük a hős képi másával” – állt a híradásokban.

Kabir Bedi dedikál

Takács Ildikó, a Magyar Reklámszövetség örökös tagja ott volt a helyszínen, az Origónak így mesélt az eseményről: „Akkora sikere volt, hogy a Skála parkolója dugig tele lett, a nagy tömeg miatt pedig nem tudtuk a

bérelt, gyönyörű limuzinnal felvinni a Várba, a Hiltonba Kabir Bedit. Úgyhogy a főnök végül a tűzoltólépcsőn menekítette ki az épületből, és egy kolléga Trabantján vittük el végül a szállodába. De itt járt **O. W. Fischer** is, aki a *Nem kell mindig kaviárban* Thomas Lievent alakította, ő is ment a tévében akkoriban.”

Róla szólt minden pár napig

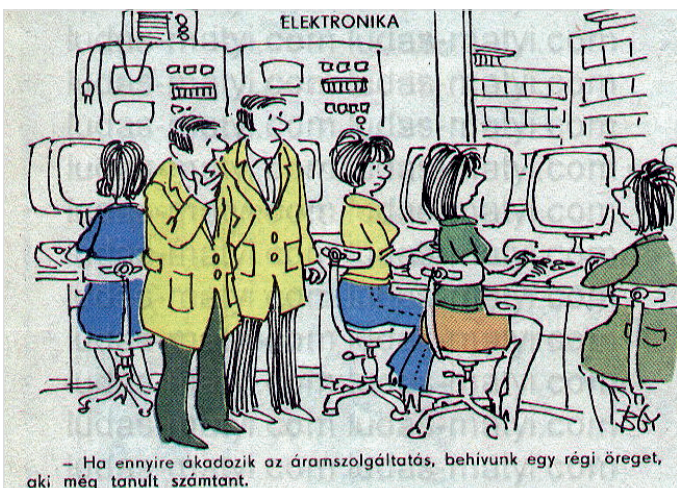
Június 2-án és 3-án, a Váci Búcsú vendége volt Kabir Bedi, június 3-án, vasárnap este hétre az Új Tükör Jókai Klubba várták nyilvános sajtóértekezletre, amelyre a közönség-belépőjegy 150 forintba került. Tényleg szinte minden lap tudósított róla, hol hosszabban, hol rövidebben, még a Budapesti Műszaki Egyetem lapja, a Jövő Mérnöke is, amely azt jelentette, hogy „lapzártakor még dedikált Sandokan a Skálánál.”

Jó benyomást hagyott

Pár nap múlva elhagyta az országot, sok rajongója nagy bánatára. „Mi derült hát ki végül is a Tigrisről, személyes megnyilatkozása során? Az, hogy siker ide, Európa-hír oda, ez a művész hétköznapi ember is. Nincsenek körülötte lila felhők, vagy ha igen, sürgősen eloszlatja azokat. A művészetet munkának tekintti, melyet legjobb tudása szerint végezni személyes kötelességének tart. Sandokan (kinek hajmeresztő kalandjaiból újabb epizódok készültek el) a szemünk láttára lett az, aki valójában: dolgozó, igyekvő, józan ítéletű Kabir Bedivé. Ez a Tigris tanulsága” – írta a Magyar Nemzet 1984. június 5-én.

FORRÁS: ORIGO

RÉGMŰLT IDŐKBŐL

Andók Veronika: Tavasz van

Cseppen a jégcsap, olvad a hó.
Csupasár dombon nincs takaró.
Hófehér csokrok bújnak elő,
Belezendül a vén tölgyerdő.

Kis cinege szólal: Nyitnikék!
Ibolya nyitja is kék szemét.
Hazatér lassan minden madár,
Fészkenél újra párra talál.

Kacag a gerle, nevet a nap,
Fák ezer virágot bontanak,
Tulipán kelyhén méhike zúg,
Füvekkkel fut a kis gyalogút.

Leveles ágról lila virág
Sóhajtja szélbe szép illatát,
Barik születnek földre, égre;
Tavasz van, Tavasz, végre, végre!

Otthonhír

Kiadja: Fővárosi Önkormányzat
Kamaraerdei Úti Idősek Otthona
1112 Budapest Kamaraerdei út 16.

Megjelenik: 400 példányban
Telefon: 06-1-309-5780

Felelős kiadó: Havas Pálma Intézményvezető
Szerkesztő: Joó Gyuláné Ibolya

Tördelési és nyomdai munkák:
Rolling Nyomda Bt. www.rollingnyomda.hu

Humoros, rövid történetek

Nincs titok semmi

J. S. Bach rajongott az orgonáért. Amikor eljátszotta legújabb műveit a hangszeren, hallgatósága mindig álméklodva figyelte a mester virtuóz technikáját.

Egyszer megkérdezték Bachtól, hogy-hogy ilyen csodálatosan játszik ezen a rendkívül bonyolult hangszeren.

– Miért lenne bonyolult ez a hangszer? – kérdezte vissza Bach – Itt csak azt kell tudni, hogy az ember mikor, melyik billentyűt nyomja le, különben szól ez magától.

A kényszer hatalma

Victor Hugo a nagy francia író egyszer sürgős munka előtt állt. Mivel nem bízott eléggé abban, hogy végig kitart feladata mellett, félig levágta a szakállát és félig a haját, az ollót pedig kidobta az ablakon.

Addig nem ment el otthonról, amíg ki nem nőtt a szakállája és a haja. S a munkával is elkészült.

Nyolc óra munka, nyolc óra pihenés...

Yehudi Menuhin hegedűművész nemcsak játékaról, hanem roppant szorgalmáról is híres. Naponta nyolc órán át gyakorol, s ezt sohasem mulasztja el.

Megkérdezték tőle, hogy miért gyakorol ennyit, hiszen a napi nyolc óra után, sokszor még rendkívül hosszú és fárasztó koncerteket ad.

– Én mindig is nagyon precíz ember voltam – válaszolta a művész – ledolgozom a napi nyolc órát, a többi már csak szórakozás.

Halad a munka

Egy újságíró megkérdezte Mark Twain-t, igaz-e, hogy már hosszabb ideje dolgozik egy nagyobb lélegzetvételű színdarabon.

Twain így válaszolt:

– Igen, most egy négy felvonásos, három szünetes darabon dolgozom, s a szünetekkel már kész is vagyok!

Ez a lakás eladó

A XIX. század végén a lengyel komponista és zongoraművész Moritz Moszkowski Bécs utcáin sétálgatott a Rimszkij-Korszakov-tanítvány Alekszandr Glazunov társaságában.

Ahogy a nagy bécsi muzsikuskus Franz Schubert hajdani otthonához értek, megálltak, és elolvasták a ház falára erősített márvány emléktábla szövegét.

– Mit gondolsz, barátom – méltázott el Glazunov –, ha meghalok az én házamra is tesznek majd egy táblát?

– Egész biztos! – vágta rá Moszkowski.

– És vajon mit írnak majd rá? – faggatta tovább Glazunov.

– Azt írják rá: Ez a ház eladó!

Híres a nevem

G. B. Shaw sokat utazott hazájában. Egyszer egy falu határában megismerkedett egy juhással. Megkérdezte, hogy hívják.

– Shakespeare vagyok – felelte az öreg. Shaw csodálkozva mondta:

– Na, akkor maga igazán büszke lehet, hogy ilyen híres nevet visel...

Az öreg juhász elégedetten bólogatott:

– Hát persze, hogy híres a

nevem, hiszen már negyven éve őrzök birkát ezen a környéken.

Isteni elme

Az Isteni színjáték tengeri szereplőjéből és fordulat eseményéből is kiténik, hogy Dante emlékezőtehetsége rendkívüli volt. Erről a csodálatos memóriáról egy szerény, de frappáns történet is beszámol.

Egyik ismerőse megállította Dantét, s megkérdezte tőle: – Mondja mester, ön szerint mi a legjobb étel?

– A tojás – felelte a költő.

Eltelt egy év, s Dante újra találkozott ismerősével. Az illető megállt, s csak ennyit kérdezett:

– Mivel?

– Sóval – felelte a költő, s komótosan folytatta útját.

Kenyér helyett kövel

Úgy látszik a tehetséget, a zenikét máshol sem becsülik meg. Amikor Robert Burns meghalt, nem sokkal temetése után márványemlékművet állítottak neki.

A síremlék felavatása során a még élő édesanyja keserű könnyekre fakadt:

– Ó, Robbie! Te egy darab kenyeret kértél tőlük, s ők egy darab követ adtak neked!

Csak a szokásos

G. B. Shaw híres volt szarkasztikus megjegyzéseiről. Egy alkalommal régi hölgyismerőse panaszkodott az írónak:

– Tegnap a jósnőm azt tanácsolta, hogy este menjek el a kaszinóba, tegyem meg a születési évemet, és nagy pénzt fogok nyerni. El is mentem, de egész este vesz-

tettem.

Shaw tömören így válaszolt: – Asszonyom, ezúttal nem kellett volna letagadni azt a szokásos tíz évet.

Aki másnak vermet ás...

A nagy színésznek egy darabban fel kellett olvasni egy levelet, ezért sosem tanulta meg a levél szövegét. A fiatal, kezdő színész, aki a levélhozó inast játszotta, úgy gondolta, megráfálja híres kollégáját és a jelenetbe a megírt levél helyett egy üres papírt vitt be.

– Levele érkezett, nagyságos úr – nyújtotta át kaján vigyorral az összehajtogatott lapot.

A nagy színész széthajtogatta az üres lapot és szemrebenés nélkül ezt mondta:

– Nincs nálam a szemüvegem. Fiam, felolvasná nekem?

Éjfél után

Volt idő, amikor egyes színházak szinte versengtek egymással abban, hogy melyikük tud hosszabb előadást tartani.

Egy nagy múltú prózai színházunkban egy klasszikus mű bemutatója úgy elhúzódtott, hogy még éjfél után is javában tartott az előadás.

A közismert kritikus egyszer csak felállt – valamivel éjfél előtt – és kifelé indult a nézőtérrel. A színház titkára rémülten szaladt utána:

– Még nincs vége az előadásnak!

A kritikus egy ásítást elnyomva kacsintott a titkárra:

– Nekem csak mára szól a jegyem!

